

Η άθλια συμμορία των ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ, την ώρα που ψήφιζε το Πολυνομοσχέδιο με τα πιο βάρβαρα αντεργατικά μέτρα (κατάργηση απεργίας - πώληση ΔΕΗ, ΕΥΑΘ κτλ. - πλειστηριασμούς και αμέτρητα άλλα), φρόντισε να ανοίξει το θέμα του ονόματος της ΠΓΔΜ ώστε να καλύψει στην συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας και της εργατικής τάξης, τα βάρβαρα μέτρα της 3ης και 4ης αξιολόγησης, με την «κουρτίνα» του εθνικού θέματος και το δηλητήριο του εθνικισμού. Αυτή είναι μια ακόμα πάγια τακτική της αστικής τάξης, να κουκουλώνει τις ταξικές αντιθέσεις/συγκρούσεις με το πέπλο των εθνικών κινδύνων, που ασπάστηκε και χρησιμοποιεί η νεομονιμακή φράξια του Τσίπρα. Έτσι ψήφισαν απερίσπαστοι το ξεπούλημα των πιο βασικών εθνικών υποδομών και την κατάργηση δικαιωμάτων Ζωής για τους εργαζομένους - μιλώντας μας για την προσπάθεια που κάνουν να λύσουν μείζονα «εθνικά θέματα».

Δεμένοι στο Δόγμα Τράμπ

Η ανθρωπότητα βρίσκεται στην κόψη του ξυραφιού. Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση έχει παροξύνει την αντιπαράθεση των ιμπεριαλιστών και βυθίζει στο χάος τεράστιες περιοχές. Το δόγμα Τράμπ (πρώτη η Αμερική ή κανένας) οδηγεί σε ανεξέλεγκτες συγκρούσεις σε όλα τα μέτωπα, με σκοπό την περικύκλωση - αποδυνάμωση - ήττα Ρωσίας και Κίνας στον ενδοϊμπεριαλιστικό ανταγωνισμό. Όμως οι εποχές που οι ΗΠΑ επέβαλαν τα συμφέροντά τους ως αδιαμφισβήτητος ηγέτης του παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού συστήματος, ανήκουν στο παρελθόν. Ρωσία και Κίνα δεν είναι διατεθειμένες να μείνουν στην ουρά (βλ. Κριμαία, Ουκρανία, Συρία) και απαντούν με την οικονομική τους (κινέζικοι εμπορικοί δρόμοι) και στρατιωτική τους (Ρωσία) δύναμη στην αμερικάνικη επιθετικότητα. Οι ΗΠΑ επιτείνουν τις προσπάθειες τους και με συμμάχους το Ισραήλ - Αίγυπτο - Σ.Αραβία - Ιορδανία απειλούν με γενική ανατίναξη την Μ. Ανατολή (βλ. γενοκτονία Παλαιστινίων και πρόκληση με αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ, επίθεση στο Ιράν) προκειμένου να μην κεφαλαιοποιήσουν Ρώσοι και Κινέζοι τα κέρδη τους από την κυριαρχία τους στην Συρία και τις συμμαχίες που αναπτύσσουν στην περιοχή, κυρίως με Ιράν και Τουρκία.

Ο ίδιος ανταγωνισμός αναπτύσσεται ραγδαία και στα Βαλκάνια. Οι υπεύθυνοι της διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας -οι εγκληματίες πολέμου ΗΠΑ και ΕΕ- προσπαθούν να επιβάλουν τις επιλογές τους στις βαλκανικές χώρες με πρωτοκαθεδρία των ΗΠΑ και όχημα τα δεσμά του ΝΑΤΟ. Σκοπός η πλήρης απομόνωση της Ρωσίας από πολιτική επιρροή στην περιοχή και η φραγή των εμπορικών δρόμων για την ρώσικη ενέργεια και τα κινέζικα εμπορεύματα. Έχοντας εξασφαλίσει τον έλεγχο Αλβανίας - Βουλγαρίας - Κοσόβου - ΠΓΔΜ και Ελλάδας, ζητούν άμεσα την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ στην σύνοδο του Ιουλίου 2018, ώστε να δημιουργήσουν μια Νατοϊκή ζώνη-φρένο στη Ρωσία (ήδη έχουν μια τεράστια βάση πάνω στα σύνορα ΠΓΔΜ-Κοσόβου) και να πιέσουν αφόρητα τη Σερβία να κόψει τις σχέσεις της με την Ρωσία και να ενταχθεί επίσης στο ΝΑΤΟ (να πάει δηλαδή στην αγκαλιά των σφαγέων της). Έτσι θα εξασφαλίσουν τον πλήρη έλεγχο των Βαλκανίων, απωθώντας ρώσους, κινέζους και τούρκους από την περιοχή. Ένα σχέδιο που προωθούν με μανία, που έχει όμως και αντιφάσεις, όπως η σύγκρουση αυτού του σχεδίου με συμφέροντα των ιμπεριαλιστών της ΕΕ.

Αυτή την απαίτηση των ΗΠΑ, για διευθέτηση της διαφοράς Ελλάδας-ΠΓΔΜ επί του ονόματος Μακεδονία, ώστε να μπει άμεσα η ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ, εκτελούν τα γιουσουφάκια του ΣΥΡΙΖΑ (στην πραγματικότητα εκ' μέρους όλης της αστικής ελίτ). Ευελπιστούν σε ευνοϊκή μεταχείριση των ιμπεριαλιστών και στήριξη των

ΗΠΑ-ΔΝΤ, ώστε να εμφανίσουν μια υποτιθέμενη έξοδο από τα μνημόνια τον Αύγουστο του 2018, να τους δοθεί μια υποτυπώδης ελάφρυνση του χρέους, να μην ανακοινωθεί η χρεοκοπία των ελληνικών τραπεζών και η ανάγκη νέας κεφαλαιοποίησής τους, να έχουν στήριξη απέναντι στις απαιτήσεις της Τουρκίας, να υπαρπάξουν οικονομικά φιλέτα από την ΠΓΔΜ στον τομέα της ενέργειας, να κατοχυρωθούν σαν ενεργειακός κόμβος προς Βαλκάνια, Κ. Ευρώπη κ.ά.

Ωστόσο, οι Τσίπρας-Καμμένος, όσο και αν πειθήνια εκτελούν τις εντολές (βλ. την κατάπτυστη συμφωνία τους με τους δολοφόνους του Νετανιάχου/Ισραήλ και του χασάπη Σίσι/Αίγυπτος), το μόνο που θα πάρουν θα είναι λίγοι ακόμα μήνες στις καρέκλες τους, αν συνεχίσουν να υπογράφουν ότι τους σερβίζουν.

Στις συμπληγάδες εθνικισμού - ιμπεριαλισμού

Η ελληνική αστική τάξη, αφού έκανε τις πλάτες στη βάρβαρη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας από ΗΠΑ-Γερμανία, παραχωρώντας τότε λιμάνια και οδικούς άξονες στου Νατοϊκούς, το 1992 κατέληξε στη θέση πως δεν δέχεται καμία ονομασία που να περιέχει τον όρο Μακεδονία για την γειτονική ΠΓΔΜ. Αυτό αποτέλεσε για 15 χρόνια μια θέση εσωτερικής κατανάλωσης, μιας και σήμερα πάνω από 140 χώρες σε όλο τον πλανήτη (και όλοι οι ιμπεριαλιστές) αναγνώρισαν την γειτονική χώρα ως Δημοκρατία της Μακεδονίας. Το 2007 στο Βουκουρέστι, η αστική γραμμή προσαρμόστηκε στην αποδοχή σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό που να εμπεριέχει τον όρο Μακεδονία. Αυτή την θέση προσπαθεί να εφαρμόσει σήμερα η πειθήνια κυβέρνηση Τσίπρα και η κυβέρνηση Ζάεφ στην ΠΓΔΜ που προέκυψε με πραξικοπηματικές διαδικασίες υπό την καθοδήγηση των Αμερικάνων.

Αυτή η εντολή λύσης από τις ΗΠΑ φέρνει σε δύσκολη θέση όλα τα αστικά κόμματα, που πάντα βασιζόνταν στους μύθους του εθνικοπατριωτισμού. Αυτοί που μαζί με παππάδες, εθνικιστές και φασίστες οργάνωναν τα συλλαλητήρια το 1992 - προσκυνούσαν τα αγάλματα του Μ.Αλεξάνδρου φορώντας φουστάνελες - έβριζαν τους γείτονες σαν γυφτοσκοπιανούς και μάζευαν ψήφους σε εκκλησίες, γήπεδα, πλατείες ως μακεδονομάχοι, τώρα δυσκολεύονται να πουν τη θέση τους (βλ. τριγμούς στο εσωτερικό της ΝΔ, υποχώρηση εκκλησίας, διπλοπροσωπία ΑΝΕΛ κτλ.).

Το ίδιο ισχύει και στο εσωτερικό της ΠΓΔΜ, όπου ο πληθυσμός έχει γαλουχηθεί για δεκαετίες με την εθνική συνείδηση του Σλαβομακεδόνα/Μακεδόνα και ειδικά μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας η ίδρυση αυτού του κρατιδίου βασίστηκε στην εθνικιστική προπαγάνδα της άρχουσας τάξης για το μακεδονικό έθνος. Εκατοντάδες αγάλματα του Μ. Αλεξάνδρου και η σημαία της Βεργίνας προσπάθησαν να γίνουν συγκολλητικός εθνικός μύθος ενός πληθυσμού που κατά 30-35% αποτελείται από Αλβανούς. Η εθνική συνείδηση του Μακεδόνα ήταν το μόνο καταφύγιο για μια άρχουσα τάξη που φοβόταν και φοβάται πως χωρίς αυτό το όνομα, κινδυνεύει να απορροφηθεί από την μεγάλη Αλβανία ή Βουλγαρία, που επηρεάζουν πληθυσμούς στην ΠΓΔΜ.

Οι αφηγήσεις των εθνικιστών είτε στην Ελλάδα είτε στην ΠΓΔΜ περί απόγονων των αρχαίων μακεδόνων και γόνων του Μ.Αλεξάνδρου είναι ανιστόρητα παραμύθια. Η αλήθεια βρίσκεται στην βαλκανική ιστορία - χωνευτήρι λαών, Ελλήνων, Τούρκων, Σλάβων, Βουλγάρων, Αλβανών, Ρομά, που περιγράφει γλαφυρά η Πηνελόπη Δέλτα στα «Μυστικά του Βάλτου». Η «τελευταία πράξη» των προσφύγων της μικρασιατικής καταστροφής και της εκδίωξης-ανταλλαγής πληθυσμών μετά το 1922, ήταν αυτή που διαμόρφωσε σημαντικά και τη σημερινή εικόνα.

Το ζήτημα δεν είναι τωρινό. Ήδη από το 1945 (και για ικανοποίηση των Σλαβομακεδόνων ανταρτών) η συγκεκριμένη περιοχή της Ενιαίας Σοσιαλιστικής Γιουγκοσλαβίας ονομαζόταν Μακεδονία, με μικρές μόνο -κατά καιρούς- αντιδράσεις από την ελληνική αστική τάξη. Επίσης τα γεωγραφικά όρια της σύγχρονης ιστορικής Μακεδονίας ήταν σαφώς μεγαλύτερα από τη Μακεδονία που ανήκει στην Ελλάδα, όπως επίσης η χρήση μιας γλωσσικής διαλέκτου (Σλαβομακεδόνικα) δεν συνιστά μια ξεχωριστή εθνότητα (είναι σλάβοι που εμφανίστηκαν στην περιοχή τον 7ο μ.χ. αιώνα) - όπως όμως και η καταπίεση των εθνικών και

γλωσσικών ιδιαιτεροτήτων (βλ. απαγόρευση δημόσια χρήσης της γλώσσας τους κτλ. στην περιοχή της Φλώρινας) όχι απλώς δεν βοηθά στην ειρηνική συμβίωση αλλά οδηγεί σε αλυτρωτισμούς και εθνικισμούς.

Οι φτωχοί και καταπιεσμένοι κάθε εθνότητας ζήσαμε εκατοντάδες χρόνια μαζί, είτε κάτω από την μπότα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, είτε κάτω από την μπότα των αστικών μας τάξεων μετά την δημιουργία των εθνικών κρατών, είτε κυρίως κάτω από την μπότα των ιμπεριαλιστών που πάντα έλεγχαν αφόρητα όλα τα καθεστώτα στην Ελλάδα και στις υπόλοιπες χώρες των Βαλκανίων. Αυτοί ήταν, και πολύ περισσότερο είναι σήμερα, οι κοινοί μας εχθροί.

Σεβασμός στο δικαίωμα αυτοδιάθεσης των λαών - κοινοί ταξικοί αγώνες

Είναι ένα βασικό ζήτημα για τους Κομμουνιστές και το εργατικό κίνημα (που πρέπει πάντα να αξιολογείται σε κάθε περίπτωση συγκεκριμένα), η αναγνώριση του δικαιώματος κάθε λαού στην αυτοδιάθεση και την ξεχωριστή κρατική του υπόσταση, εάν αυτό επιθυμεί. Αυτό όχι γιατί υπερασπιζόμαστε τα εθνικά σύνορα και τις εθνικές ιδέες, αλλά γιατί θεωρούμε πως η αναγνώριση αυτού του δικαιώματος για την ελεύθερη έκφραση και οργάνωση των εθνικών χαρακτηριστικών και ιδιαιτεροτήτων ενός λαού, είναι απαραίτητο βήμα για να οικοδομηθούν σχέσεις εμπιστοσύνης και σεβασμού μεταξύ των εργατικών τάξεων όλων των χωρών, πράγμα απαραίτητο για να καταπολεμηθούν εθνικιστικές ιδεολογίες και νοοτροπίες που προσπαθούν να ενσταλάξουν οι καπιταλιστές/ιμπεριαλιστές στη συνείδηση των εργατών/υπηκόων τους σε κάθε αστικό κράτος.

Ο σεβασμός στην εθνική αυτοδιάθεση είναι όρος, για να καλέσουμε όλους τους εργαζομένους και τα λαϊκά στρώματα στον μόνο ουσιαστικό για τη ζωή τους αγώνα, που είναι ο ταξικός αγώνας ενάντια στους καπιταλιστές/καταπιεστές τους - που ντυμένοι με τη στολή του εθνικόφροντα σε κάθε χώρα, απομυζούν τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι για δικό τους όφελος που ονομάζουν εθνικό και κατά κανόνα χρησιμοποιούν τους δηλητηριασμένους από τον εθνικισμό εργάτες σαν κρέας για τα κανόνια, προκειμένου να κερδίσουν νέο πλούτο για τους ίδιους, που ονομάζουν εθνικό συμφέρον. Με αυτή την έννοια η ελληνική εργατική τάξη και ο ελληνικός λαός πρέπει να αναγνωρίσουν στους γείτονες το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης και της ονομασίας τους χωρίς αλυτρωτισμούς και εθνικιστικές ανοησίες (χάρτες που περιλαμβάνουν ολόκληρη τη Μακεδονία κ.λπ.), ώστε να διώξουμε κάθε σύννεφο εθνικισμού και αλυτρωτισμού που δηλητηριάζει τις σχέσεις μας. Ωστε να έχουμε τη δυνατότητα να τους καλέσουμε σε κοινό αγώνα, ενάντια στις άρχουσες τάξεις που μας καταδικάζουν στη φτώχεια και τους ιμπεριαλιστές που μας διαμελίζουν και μας οδηγούν στον πόλεμο.

Αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να λυθεί το θέμα της ονομασίας και όχι για να μπορέσει ο γειτονικός λαός να γίνει επίσημο υποχέριο του ΝΑΤΟ και των Αμερικανών. Το ακριβώς αντίθετο, καλούμε τους εργαζομένους της ΠΓΔΜ να παλέψουν μαζί μας για να διώξουμε ΝΑΤΟ και ιμπεριαλιστές από την περιοχή μας. Να απελευθερωθούμε από το σφιχταγκάλιασμα ΗΠΑ-ΕΕ-Ρωσίας και όποιου επίδοξου εξουσιαστή εποφθαλμιά τη γη μας, τον πλούτο μας, τον ιδρώτα μας για τα δικά του συμφέροντα. Διαφορετικά είναι κοινή μας μοίρα η ισοπέδωση των δικαιωμάτων μας και του βιοτικού μας επιπέδου από τα καπιταλιστικά μνημόνια - η εμπλοκή μας σε πολεμικές συγκρούσεις και διενέξεις που θα κάνουν τα Βαλκάνια μια νέα Συρία.

Οι εργάτες και οι νεολαίοι Ελλάδας, ΠΓΔΜ, Αλβανίας και όλων των Βαλκανικών χωρών δεν έχουμε καμία θέση στα εθνικιστικά συλλαλητήρια - μαζί με αστούς και φασίστες - που μας έχουν κατανήσει δούλους των εργοδοτών/πολυεθνικών και πιόνια των ιμπεριαλιστών. Η θέση μας είναι στους αγώνες και στις απεργίες για να συντρίψουμε τον μνημονιακό μεσαίωνα που μας επέβαλαν, για να διώξουμε όλες τις μνημονιακές συμμορίες από νεοφιλελεύθερους/πρώην σταλινικούς και απογόνους των φασιστών του Β' ΠΠ και τους πάτρωνές τους ιμπεριαλιστές. Στο κοινό αγώνα όλων των εργαζομένων των Βαλκανίων και της Ευρώπης, για ειρήνη, ταξική ενότητα και δικαιοσύνη. Για να απαλλαγούμε από το δολοφονικό καπιταλιστικό σύστημα που είναι η ρίζα όλων των δεινών μας και να βαδίσουμε από κοινού στον δρόμο

της Σοσιαλιστικής επανάστασης και των Ενωμένων Σοσιαλιστικών Πολιτειών της Ευρώπης. Την μόνη βιώσιμη λύση για ειρήνη και πρόοδο των λαών μας και όλης της ανθρωπότητας.

-Κανένας εργάτης και νεολαίος στα εθνικιστικά συλλαλητήρια

Όλοι στον αγώνα για να συντρίψουμε όλους τους μνημονιακούς, τους ιμπεριαλιστές και το σύστημά τους

Προλετάριοι όλων των χωρών, να ενωθούμε! Στον αγώνα για την Ειρήνη και τον Σοσιαλισμό